community

The New Apostolic Church around the world

03/2025/LT

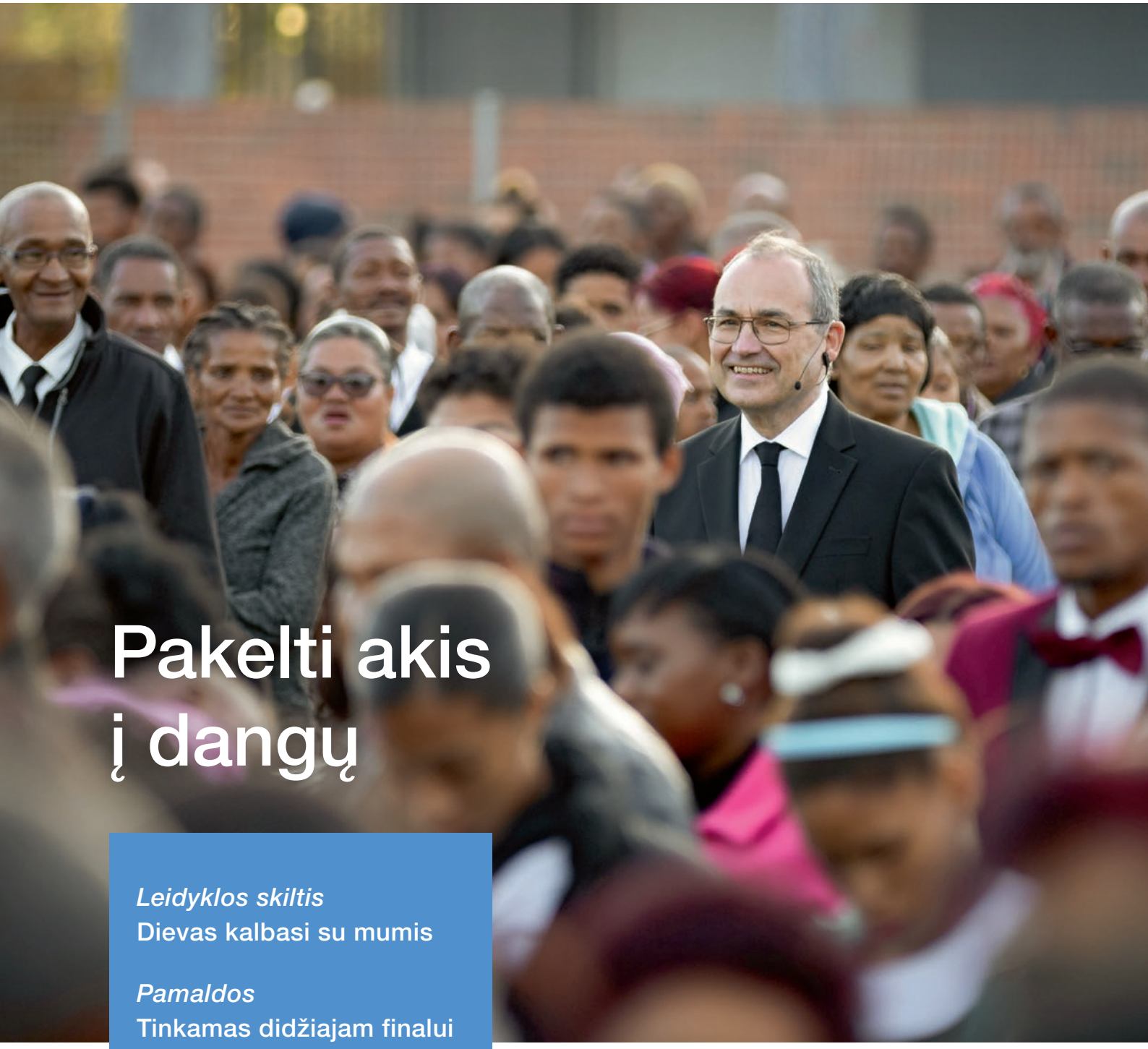

Pakelti akis į dangų

Leidyklos skiltis
Dievas kalbasi su mumis

Pamaldos
Tinkamas didžiajam finalui

Bažnyčios mokymas
Išganymas ir atpirkimas

New Apostolic Church
International

Dievas kalbasi su mumis

Nuotrauka: Tarptautinė NAB

Dievas kūrinijoje skyrė žmonijai ypatingą vietą. Dievas kalba žmogui. Jis nekalba su kalnais, medžiais ar ožkomis. Vienintelis kūrinys, kuriam jis kalba, kad atskleistų savo valią, yra žmogus.

Taip Dievas darė visais laikais. Jis betarpiškai kalbėjosi su pirmaisiais žmonėmis. Vėliau jis taip pat tiesiogiai kalbėjosi su Abraomu. Su Izraelio žmonėmis tiesiogiai jis nekalbėjo. Tai būtų išgąsdinę žmones. Todėl, kai jis norėdavo ką nors pasakyti, kreipdavosi į Mozę, o šis tada papasakodavo tai izraeliečiams. Vėliau Dievas kalbėjo per pranašus.

Tada atėjo Jėzus Kristus. Dievas tapo žmogumi. Jėzus kalbėjo tiesiogiai žmonėms. Kai Jėzus grįžo pas savo Tėvą, jis atsiuntė Šventąją Dvasią ir apaštalus. Jiems jis pažadėjo: „Kas jus priima, tas mane priima. O kas priima mane, priima tą, kuris yra mane siuntęs (Mato 10, 40).

Dievas šiandien naudoja skirtingus būdus, kad pasiektų mus. Dievas gali kalbėti su mumis per Biblijos skaitymą ir per Šventąją Dvasią, kuri kalba mums mūsų mintyse. Bet visų pirma per apaštalus. Pamoksle Dievas mums apreiškia, ką turime daryti, kad pasiektume išganymą. Todėl mums svarbu girdėti Dievo pasiuntinių skelbiamą Žodį. Jie yra ir liks nuodėmingi žmonės, bet Dievas juos pašventina, kad jie galėtų skelbti Evangeliją. Pamokslas gali būti netobulas, bet jei tikime Jėzumi Kristumi, klausomės jo pasiuntinių ir esame pasiryžę daryti tai, ką jis mums sako, jis pažadina mumyse ramybę, džiaugsmą ir viltį. Tai stiprina mūsų tikėjimą, praplečia mūsų žinias, maitina mūsų meilę ir, ne mažiau svarbu, ruošia mus Kristaus sugrįžimui.

Su širdingais linkėjimais, Jūsų

Jean-Luc Schneider

Tinkamas didžiajam finalui

Nuotraukos: Andrey Lifantiev

Prieš pat Kalėdas, 2024 m. gruodžio 15 d., vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider šventė pamaldas Omske (Rusija)

Luko 21, 28

Kai visa tai prasidės, atsitieskite ir pakelkite galvas, nes jūsų išvadavimas arti.

Širdingai mylimi broliai ir seserys, turiu pasakyti, kad esu ypač dėkingas mielajam Viešpačiui, kad šiandien galime kartu patirti šias pamaldas ir kad man vėl leista būti Rusijoje. Turiu reguliarių galimybių susitikti su apaštalais Akchurin ir Lazarev, bet tikrai jaučiau poreikį vėl būti su jumis šioje šalyje ir bendrauti su broliais bei seserimis. Ir džiaugiuosi kaip mažas vaikas, kad tai tapo įmanoma. Tai ne apie mane asmeniškai, bet man svarbu, kad galėtume toliau kartu ruoštis Jėzaus Kristaus sugrįžimui. Tai mūsų bendras tikslas ir džiaugiuosi matydamas, kad mano broliai ir seserys Rusijoje taip pat tęsia ruošimąsi. Dabar galėtumėte pasakyti: „Taip, tu tai sakei prieš penkerius metus, kai buvai Rusijoje. O Viešpats Jėzus vis dar neatėjo. Kada jis iš tikrųjų ateis?“ – Nežinau. Galiu pasakyti tik tai, ką sako Biblija: jis ateis, kai ateis tam laikas. Tai vienintelis dalykas, kurį mums sako mielas Dievas. Nesijaudink. Jis ateis, kai ateis tam laikas.

Taip jau anuomet buvo su žydais. Jie turėjo Dievo pažadą, patikinimus, kad bus Mesijas. Ir tai užtruko labai ilgai. Tačiau apaštalas Paulius sakė: „Laikui atėjus gimė Jėzus.“ O ką reiškia „laikui atėjus“? Tai nereiškia, kad Dievas turėjo laukti, kol kažkas įvyks čia ir ten, ir tada bus įvykdytos visos sąlygos. Dievui nereikėjo laukti, kol kas nors įvyks žemėje, kad galėtų siųsti savo Sūnų. „Laikui atėjus“ tiesiog reiškia: jei Dievas nusprendė, tai ir buvo nuspręsta, tuomet ir atsiuntė Sūnų. Šventoji Dvasia mums tarė: „Jėzus vėl ateis!“ O mokiniai anuomet taip pat sakė: „Taigi, kada tai įvyks? Iš kokių ženklų galime žinoti, kad Viešpats Jėzus tuoj ateis?“ Ir atsakymas tas pats: kai ateis laikas. Taigi nėra taip, kad Dievas turi laukti, kol žemėje kažkas įvyks, kol bus įvykdytos sąlygos, ir tada, kai žmonės bus tvarkoje, mielas Dievas galės atsiųsti savo Sūnų. Dievas nepriklausomas nuo to, kas vyksta žemėje. Jis ir manęs nelauks. Jis atsiųs savo Sūnų, kai pats nuspręs. Galbūt yra ženklas, pagal kurį galėtume atpažinti, jog Viešpats ateina. Bet Viešpats pasakė: „Ne, jūs negalite to žinoti.“ Jis ateis tada, kai jūs mažiausiai to tikėsitės. Išorinių požymių nebus. Negalėsite apskaičiuoti: štai, dabar tai ir anas jau įvyko, dabar jau Viešpats galėtų ateiti. Jėzus pasakė: „Niekas negali žinoti nei dienos, nei valandos, nei jos apskaičiuoti.“ Jis tiesiog ateis tinkamu metu. Taigi, nėra jokių išorinių ženklų, kurie leistų pasakyti: „Dabar Viešpats turi ateiti.“ Kristaus sugrįžimo laikas nepriklauso nuo to, kas vyksta žemėje. Dievas yra Dievas. Jis daro būtent tai, ko nori ir kada nori. Jis nėra priklausomas nuo žmonių.

Kad ir kas nutiktų, dabar pats laikas pakelti akis į dangų

Bet dabar jūs tikriausiai sakote: „Taip, bet Viešpats Jėzus Mato ir Luko Evangelijose išvardijo viską, kas įvyks paskutinėmis dienomis.“ Tai tiesa. Viešpats Jėzus vėl ir vėl kalbėjo apie paskutines dienas, apie pasaulio pabaigą, apie viską, kas įvyko, apie viską, kas įvyks. Tačiau reikia žinoti, ką Jėzus turėjo omenyje kalbėdamas apie paskutinįjį laiką, pasaulio pabaigą. Jėzui Kristui prasidėjo paskutinysis laikas per Sekmines su Šventosios Dvasios išliejimu. Jėzui tai buvo paskutiniojo laiko pradžia. Tai prasidėjo per pirmąsias Sekmines ir baigsis per Paskutinįjį Teismą. Jėzui tai yra pabaigos metas. Ir kada jis kalbėjo apie tai, kas įvyks prieš jam ateinant, jis apibūdino viską, kas įvyko nuo pirmųjų Sekminių, nuo tada, kai jis sugrįžo pas Tėvą. Ir būtent taip mes turime suprasti jo Evangeliją. Tai, ką jis apibūdino kaip pabaigos laiką, taikoma visiems krikščioniams nuo bažnyčios pradžios iki jos pabaigos. Jis

pasakė: „Paskutiniaisiais laikais bus karas ir griovimas.“ Taip, ir žydai tai patyrė labai greitai. Septintajame dešimtmetyje po Kristaus atžygiavo romėnai ir sugriovė Jeruzalės miestą bei šventyklą. Jis sakė, kad paskutiniaisiais laikais krikščionys bus persekiojami. Pirmieji krikščionys tai patyrė po dešimties metų. Jie buvo persekiojami. Jėzus sakė: „Ateis ir netikrų pranašų. Jie sakys: čia yra Kristus, ten yra Kristus, kuris daro didelius stebuklus.“ Ir Paulius tai jau patyrė, jog atėjo žmonės, kurie sakė: „Mes taip pat esame apaštalai ir turime taip suprasti Evangeliją. Pas mus irgi yra Kristus.“ Jėzus kalbėjo apie stichines nelaimes. Jis kalbėjo apie daugybę nemalonių aplinkybių. Broliai ir seserys, jei pasidomėsite istorija, suprasite, kad visa tai egzistavo nuo pat pradžių. Žinoma, kiekviena karta galvoja: tai, kas vyksta mūsų laikais, yra labai blogai. Dar niekada nebuvo taip blogai. Bet taip manyti yra labai egocentriška. Tada aš visada sakau: „Taip, šiandien yra blogai, bet ar būtumėte norėję gyventi Antrojo pasaulinio karo metu? Ar būtumėte labiau norėję būti vergais XV amžiuje? Ar būtumėte verčiau gyvenę laikais, kai siautė badas ir žmonės mirė, nes neturėjo ko valgyti?“ Jei esate šiek tiek sąžiningas ir atsigręžiate atgal bei aplinkui, turite pripažinti, kad nors šiandien viskas blogai, yra buvę ir blogesnių laikų. Ir tai yra įrodymas, kad negalime sakyti: „Kadangi šiandien taip yra, Viešpats turi ateiti dabar.“ Tai, ką apibūdino Viešpats Jėzus, nuolat kartojosi per visą krikščionybės istoriją. Taigi, jis nenorėjo sakyti: „Jei taip atsitiks, tada aš ateisiu.“ Jis sakė: „Jei taip atsitiks, tuomet privalai elgtis taip ir taip.“ Štai koks skirtumas. Kai nutinka tokie dalykai, reikia atsitiesti ir pakelti akis.

Mieli broliai ir seserys, tokia yra žinia mums šiandien, kaip ir visais krikščionybės amžiais. Nesvarbu, kas vyksta pasaulyje, nesvarbu, kas vyksta jūsų gyvenime, dabar pats laikas atsitiesti ir pakelti akis į dangų. Ir tai yra žinia mums šiandien ir žinia visiems Dievo vaikams visame pasaulyje. Dabar, šiame laikmetyje, pakelk akis, atsitiesk.

Taigi, negalime ateiti pas Dievą ir sakyti: „Taip, bet tokiomis aplinkybėmis aš nebegaliu likti ištikimas.“ Dievas mums sako: „Atsitiesk“, dabar ir šiandien, šioje situacijoje, „kelkis, nelik gulėti“. Kitaip tariant: nepasiduok. Galbūt esame nusivylę, nes Viešpats dar neatėjo. Esame nusivylę, nes situacija pasaulyje mums netinka, gyvenimas mums netinka. Esame nusivylę, nes kitaip įsivaizdavome bažnyčios raidą. Pagalvokite apie mokinius, kai Jėzus jiems pasakė, jog dabar bus suimtas ir mirs. Tada jie nuėjo su juo į Getsemanę ir, kaip sakoma Biblijoje, užmigo iš liūdesio. Jie buvo tokie liūdni ir nusivylę, kad užmigo. Ir tai būtų didžiausia rizika. Mes viską įsivaizdavome visiškai kitaip. Ir Dievas nedavė

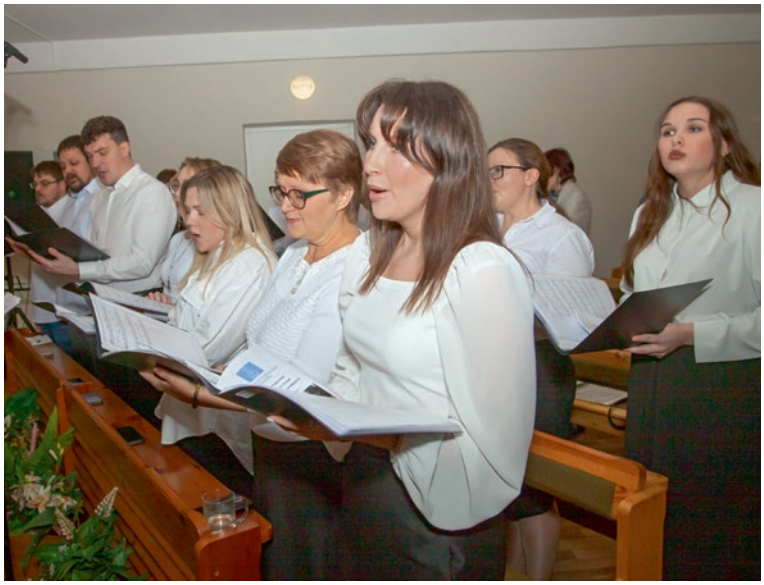

Atsitiesk, lauk Viešpaties

mums to, ko norėjome. Ir situacija visiškai kitokia nei planuota. Mes viską įsivaizdavome visiškai kitaip. Visa tai atrodo visiškai kitaip. Ir tada esame nusivylę. O tada kyla rizika užmigti iš liūdesio ir nusivylimo. Ir Šventoji Dvasia mums sako: „Ne, atsitiesk! Šiandienos situacija nėra priežastis užmigti. Atsitiesk, pirmyn, nepasiduok.“ Atsitiesti taip pat reiškia laukti Viešpaties.

Taip, būna įvairių situacijų. Taip, yra skirtingų žmonių, pavyzdžiui, ir mūsų šeimoje. Dalis mūsų šeimos, kai kas nors nutinka, niekada neskuba. Ir iš tiesų, jie visada atvyksta per vėlai. Kita mūsų šeimos dalis yra pasiruošusi vykti į susitikimą pusvalandžiu anksčiau. Kaip sakoma: niekada nežinai, kas gali nutikti. Būkime pasiruošę pusvalandžiu anksčiau. Nesakau, kad vieni geri, o kiti blogi. Žinoma, mano žmona yra gerojoje pusėje, aš – blogojoje, bet dvasiškai kalbant, mane neramina tai, kad kartais bijau, jog Dievo vaikai labiau linkę sėdėti ant kėdžių ir sakyti: „Taip, mes laukiame Viešpaties, bet pažiūrėsim, kada jis čia ateis.“ Šventoji Dvasia mums sako: „Atsitiesk, lauk Viešpaties!“ Tai reiškia, kad turėtų būti tam tikra jaudulys. Viešpats netrukus ateis. Aš turiu kažką daryti. Turiu būti pasiruošęs, o ne tik sakyti: „Taip, aš tikiu, kad Viešpats ateis. Jis kada nors ateis.“ Ne, mes turėtume turėti gyvą viltį, gyventi tam tikrame jaudulyje. Viešpats ateis! Turiu paskubėti. Noriu būti pasiruošęs, kai jis ateis.

Tada Šventoji Dvasia mums sako: „Taip, kad pasiruoštum, turi susitaikyti su savo artimuoju ir jam atleisti.“ „Taip, žinau“, bet po metų jie vis dar nesusitaikę. „Taip, žinau, turiu būti pasiruošęs. Man vis dar reikia tai įveikti, man reikia keistis. Turėčiau išspręsti šią problemą.“ Tačiau po šešių mėnesių dar nieko neįvykę. Reikia savęs klausti: „Taigi, ar tikrai lauki Viešpaties? Ar tikrai manai, kad jis gali ateiti bet kurią akimirką?“ Turiu pasakyti gana aiškiai: akivaizdu, kad ne. Tu nieko nedarai. Tu lieki sėdėti ant kėdės. Net nežengi žingsnio link artimojo. Ir visiškai nieko nedarai, kad ką nors pakeistum. Galbūt tiki Kristaus sugrįžimu, bet to nesitiki. Atsitiesk! Pasiruošk! Daryk ką nors! Įveik,

Krašto apaštalas Thomas Deubel

Apaštalas Gerd Kisselbach

Krašto apaštalas Rüdiger Krause

Apaštalas Marat Akchurin

pasikeisk, susitaikyk, atleisk. Kitaip tariant: pagaliau daryk tai, ko Dievas tavęs prašo. Dar kartą pabrėžiu, kad jei mumyse gyvena ši gyva viltis, šis jaudulys, tai norime būti pasiruošę šiandien daryti viską, kas mūsų galioje, kad įvykdytume tai, ko Dievas mūsų prašo. Ir būsiu atviras, aš pats sau pamokslauju. Turiu praktikuoti tai, ką skelbiu. Ir turiu pripažinti, kad kartais man pačiam prireikia šiek tiek laiko, kol tai padarau. Ir, tiesą sakant, man dar reikia tobulėti. Tačiau tai, kad esu vyriausiasis apaštalas, nesuteikia man jokio pranašumo ruošiantis Viešpaties dienai. Jei to nedarysiu, manęs ten nebus. Tai neturi nieko bendra su mano tarnyste. Visi turime pasiruošti. Atsitiesk ir pakelk akis.

Jėzus citavo Izaijo žodžius, Izaijas sakė: „Kelkis ir šviesk.“ Šiandienos kalba būtų sakoma: „Kelkis, būk matomas.“ Tai taip pat yra rizika krikščioniams, nes jie nori pasislėpti. Nenorima pritraukti dėmesio. Kad išvengtų problemų, tiesiog nieko nedaro. Ką daro kiti, tą daro ir jie. Leidžiasi būti nešami srovės. Nenori pritraukti dėmesio. Nori būti kuo patogesni. O Jėzus mums sako: „Ne, taip negali būti. Negali tiesiog plaukti pasroviui. Privalai išpažinti savo tikėjimą į Jėzų Kristų.“ O jei tavo kaimynas daro ką nors, kas nesuderinama su Jėzumi Kristumi, tuomet turi pasakyti: aš negaliu tame dalyvauti. Dabar to negaliu pasakyti. Dabar to negaliu padaryti. Kodėl gi ne? Visi juk taip daro. „Ne, aš esu krikščionis. Krikščionis negali taip elgtis.“ Ir kartais tai labai konkretu. Ir čia Šventoji Dvasia mums sako: „Atsitiesk! Išpažink Jėzų Kristų. Neleisk, kad kas nors tau būtų primesta. Tu esi krikščionis. Yra dalykų, kurių negalima daryti. Yra dalykų, kurių negalima sakyti. Atsitiesk. Parodyk, kad esi krikščionis.“ Tai nereiškia, kad turime stengtis, jog atverstų visa tauta, bet tegul jie pamato ir tvirtina: mes esame krikščionys. Atsitieskite ir pakelkite galvas. Tai reiškia: žvelkite aukštyn.

Taip, vis dar taip yra, jog žmonės linkę žiūrėti į tai, kas neveikia. Dažnai sakydavau: „Nežiūrėk, ką daro velnias, žiūrėk, ką daro Dievas.“ Pakelkime akis. Kas ten viršuje? Ten, viršuje, yra mūsų Dievas, mūsų Tėvas. Jėzus pasakė: „Mano Tėvas didingesnis už visus.“ Mieli broliai ir seserys, norėčiau tai dar kartą įrašyti giliai į mūsų visų širdis. Mūsų Tėvas yra didingesnis už visus. Nepamiršk to, žvelk į jį. Jis vis dar kontroliuoja situaciją. Niekas nevyksta be jo leidimo ir jis užtikrina, kad niekas negalės jam sutrukdyti įgyvendinti išganymo plano. Kad ir ką darytų dvasia iš apačios, niekas negali sutrukdyti Dievo išganymo planui. Mūsų Tėvas yra didingesnis už visus. Yra situacijų, kurių visiškai nesuprantame. Tada pakelkime akis. Mūsų Tėvas yra didingesnis už visus. Net jei jo nesuprantu, žinau, kad jis neklysta. Žvelk į Jėzų Kristų. Jis pagaliau nugalėjo blogį. Jis nugalėjo nuodėmę ir mirtį. Ir jis mus išsirinko. Jis trokšta, kad būtume su juo amžinai. Jis nori mus patraukti prie savęs. Net ir šiandieninėje situacijoje pakelk akis. Jėzus Kristus, nugalėjęs nuodėmę ir mirtį, nugalėjęs blogį, nori, kad ateitum pas jį. Ir tai yra tavo egzistencijos prasmė. Net jei viskas tavo gyvenime yra kreiva, atmink – toks yra tikslas. Jis išsirinko tave. Net jei visi tave niekina, skaudu, kai supranti, kad nejauti dėkingumo, pripažinimo, pagarbos. Kartais susidaro įspūdis: „Ach, aš niekam nereikšmingas.“ Pakelk akis. Yra kažkas, kas mirė už tave. Štai kaip jis tave vertina, štai kaip jis tave myli. Ir kai niekas į tave nebežiūri, kai net tavo vyras, žmona, vaikai tavęs nebegerbia, kai visi sako: „su juo nieko negalima padaryti“, – pakelk akis. Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, mirė už tave, už tave asmeniškai, nes jis tave myli. Dar kartą: gali būti labai skaudu, kai nesulauki pripažinimo iš žmonių, kai esi nusivylęs savo šeima. Galbūt bendruomenėje esi netgi niekinamas ir susidaro įspūdis, kad tu niekam nerūpi. Sąmoningai kartoju dar kartą: pakelk akis. Jėzus Kristus mirė už tave. Jis dalijasi tavo kančia ir džiaugsmu. Jis nėra abejingas. Jam svarbus

net ir menkiausias tavo rūpestis. Jis dalijasi menkiausiu tavo skausmu. Šiandienos situacijoje: žvelk aukštyn, pakelk akis į Dievą Tėvą, pakelk akis į Jėzų Kristų. Žvelk aukštyn. Šventoji Dvasia rodo tau kelią, kuriuo turėtum eiti. Ir šiandieninėje situacijoje tai yra teisingas kelias.

Bet taip pat: pakelk akis, Jėzus Kristus, pirmasis žmogus, įžengęs į dangaus karalystę, imk iš jo pavyzdį. Ką turėčiau daryti dabar? Kaip turėčiau elgtis? Sek Jėzaus Kristaus pavyzdžiu. Ir kai viskas dreba ir dūžta: pakelk akis. Jis yra man pavyzdys. Toks ir noriu būti. Tokiu ir noriu tapti. Taip pat ir aš, kai patiriu viską, ką pasakojo Jėzus, Jėzus Kristus yra ir lieka mūsų pavyzdžiu. Norime subręsti pagal Jėzaus Kristaus paveikslą. O dabar: pakelk akis į tai, ką tau paruošė Jėzus Kristus: amžinąjį gyvenimą savo šlovėje, tobulą bendrystę su Dievu. Kad ir ką šiandien patirtum, verta likti ištikimam. Dievo šlovė tokia didelė, kad net neprisiminsi to, ką patyrei žemėje. Lengva pasakyti, bet kai tai sakau, galvoju apie tai, ką patiria daugybė brolių ir seserų visame pasaulyje. Galvoju apie tiek daug brolių ir seserų, kurie turėjo vaisingą gyvenimą, bet siaubingą pabaigą. Nenoriu šiandien į tai gilintis. Tik pagalvoju, kai jie bus su Jėzumi, jie visa tai pamirš. Bet tada mąstau: juk tai neįmanoma. To negalima pamiršti. Ir vis dėlto, Dievo šlovė tokia didelė, kad jie apie tai net neprisimins.

Šlovė, kurią Jėzus Kristus nori mums suteikti, yra daug didesnė, nei galime įsivaizduoti. Ir tai nėra pigi paguoda: taip, viskas bus gerai. Tai dieviškasis pažadas. Tiesos Dievas mums sako: „Aš garantuoju, kad tai, ką noriu jums duoti, yra daug, daug daugiau nei visos jūsų patirtos kančios.“

Mes gyvename paskutiniaisiais laikais. Turime susidurti su viskuo, ką pasakojo Jėzus. Bet tokie esame šiuo metu: mūsų atpirkimas arti. Trokštame atsitiesti, aktyviai laukti Viešpaties, pasiruošti ir vėl, ir vėl pakelti galvas. Ir tada tai patirsime. Mūsų Viešpats netrukus ateis! Amen.

ESMINĖS MINTYS

Kristaus pasekėjai susiduria su sunkumais. Šie sunkumai mūsų neatbaido. Mes ir toliau ruošiamės Jėzaus sugrįžimui ir sekame jo pavyzdžiu.

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Krašto apaštalas S. Pöschel pamaldose Kaune

Krašto apaštalas Stefan Pöschel Lietuvoje

Krašto apaštalas Stefan Pöschel kovo 23 d. laikė pamaldas Kauno NAB bendruomenės bažnyčioje. Pamaldoms paimtas Žodis iš Evangelijos: „Būkite gailestingi, kaip ir jūsų Tėvas gailestingas“ (Lk 6, 36).

Krašto apaštalą lydėjo apaštalas F.-W. Otten, vyskupas A. Strelčiūnas, krašto vyresnysis A. Andrijanov, krašto evangelistai A. Konošonoks ir D. Ezerskis.

Po maldos krašto apaštalas kalbėjo: „Mielos seserys ir mieli broliai, draugai ir svečiai čia, Kauno bažnyčioje, arba prisijungę prie pamaldų transliacijos garsu ir vaizdu. Pirmiausia noriu atlikti gražią pareigą. Trečiadienį kalbėjau su mūsų vyriausiuoju apaštalu ir jam pasakojau, kad būsime kartu Latvijoje ir Lietuvoje, ir jis prašė perduoti broliams bei seserims nuoširdžiausius linkėjimus. Ir jis dar pratęsė: „Aš jūsų neužmiršiu.“ Tai yra gražu, tai mums gera girdėti. Tai yra mums tik patvirtinimas to, ką ir taip žinome: Dievas nepalieka tavęs, Dievas neužmiršta tavęs.“

Prie altoriaus patarnavo apaštalas F.-W. Otten ir vyskupas A. Strelčiūnas.

Pamaldose dalyvavo broliai ir seserys iš visų bendruomenių. Giedojo jungtinis LNAB choras (vad. A. Ragaišytė).

Konfirmacija Panevėžio NAB bendruomenėje

Panevėžio NAB bendruomenėje vyskupas A. Strelčiūnas balandžio 27 d. laikė konfirmacijos pamaldas Žodžiu iš Šventojo rašto: „Ir žiūrėkite kiekvienas ne savo naudos, bet kitų" (Fil 2, 4).

Kreipdamasis į konfirmantę Lėją Rozenbergaitę vyskupas sakė, kad „šitas sekmadienis yra šventinė diena bažnyčiai, kai jaunas žmogus sąmoningai įsijungia į gretas tų, kurie yra apsisprendę kovoti su blogiu ir daryti gera. Mes džiaugsmingai sveikiname juos ir užtikriname jiems mūsų paramą."

Vyskupas pakartojo vyriausiojo apaštalo Jean-Luc Schneider mintis sakydamas, kad „gebėjimas daryti gera priklauso ne nuo mūsų amžiaus, bet nuo mūsų meilės. Kristaus meilė įgalina tikinčiuosius visada padėti savo artimui. Kupini šios meilės, mūsų konfirmantai bus pajėgūs daryti gerus darbus. Jie susilaikys nuo brolio ar sesers pasmerkimo; gins savo artimą, pabrėždami jo kokybiškas savybes, kai kiti nurodo jo trūkumus; rodys dėmesį ir palankumą tiems, kurie yra bendruomenės paraštėse; nuoširdžiai džiaugsis kitų laime; niekada nebus abejingi kitų nelaimei. Toks elgesys leidžia mūsų jauniesiems broliams ir seserims atrasti, kad duoti yra palaimingiau nei imti (Apd 20, 35). Juk Dievas daro gera tiems, kurie daro gera, dovanodamas savo ramybę ir džiaugsmą."

Konfirmacija Panevėžio NAB bendruomenėje

Po pamaldų bendruomenė pasveikino jaunąją konfirmantę.

„Mielos konfirmantės ir mieli konfirmantai, jūs apsisprendėte tapti tikrais Jėzaus Kristaus mokiniais. Tuo mes labai džiaugiamės. Tai geriausias pasirinkimas, kokį galėjote pasirinkti. Sekimas Jėzumi Kristumi – tai eiti Dievo meilės ir meilės artimui keliu" (Jean-Luc Schneider „Laiškas konfirmantams 2025").

Šventinis savaitgalis su apaštalu Franz-Wilhelm Otten

Balandžio 10 – 14 dienomis Lietuvoje lankėsi apaštalas F.-W. Otten. Kretingos NAB bendruomenėje balandžio 11 d. (penktadienį) vakarinėse pamaldose apaštalas suteikė Šventąjį Paženklinimą vienai sielai.

Šeštadienį balandžio 12 d. Kauno bažnyčioje apaštalas pravedė seminarą ir susitiko su LNAB tarnybos broliais. Verbų sekmadienį balandžio 13 d. apaštalas F.-W. Otten laikė pamaldas Vilniaus ir Šiaulių bendruomenėse. Apaštalą lydėjo vyskupas A. Strelčiūnas, krašto vyresnysis A. Andrijanov, krašto evangelistas D. Ezerskis. Balandžio 14 d. apaštalas išvyko į Rygą.

Apaštalo F.-W. Otten pamaldos Kretingos NAB bendruomenėje

Apaštalas Franz-Wilhelm Otten Šiaulių bendruomenėje

Verbų sekmadienį popietines pamaldas apaštalas F.-W. Otten laikė Šiaulių NAB bendruomenėje Žodžiu iš Evangelijos: „Ne jūs mane išsirinkote, bet aš jus išsirinkau ir paskyriau, kad eitumėte, duotumėte vaisių ir jūsų vaisiai išliktų, – kad ko tik prašytumėte Tėvą mano vardu, jis visa jums duotų" (Jn 15, 16).

Apaštalą lydėjo vyskupas A. Strelčiūnas, krašto evangelistas D. Ezerskis, evangelistas E. Gavėnia.

Apaštalas F.-W. Otten ordinavo diakono tarnystei Auksę Matulienę, ilgametę choro vadovę Šiaulių bendruomenėje.

Apaštalas F.-W. Otten pamaldose Šiaulių NAB bendruomenėje

Apaštalas F.-W. Otten po pamaldų Vilniaus NAB bendruomenėje

Verbų sekmadienis su apaštalu F.-W. Otten

Apaštalas F.-W. Otten Verbų sekmadienį balandžio 13 d laikė pamaldas Vilniaus NAB bendruomenėje. Pamaldoms skirtas Žodis iš Šventojo Rašto: „Jam įžengus į Jeruzalę, sujudo visas miestas ir klausinėjo: ‚Kas jis toksai?' O minios kalbėjo: ‚Tai pranašas Jėzus iš Galilėjos Nazareto'"(Mt 21, 10-11).

Apaštalą lydėjo vyskupas A. Strelčiūnas, krašto vyresnysis A. Andrijanov, krašto evangelistas D. Ezerskis.

Pamoksle apaštalas F.-W. Otten kalbėjo: „Užduokime sau šį klausimą: ‚Kas jis toksai?' Kas yra Jėzus?... Mums jis yra viskas: Dievo Sūnus, … tas, kurio sugrįžimo mes laukiame, tas, kurio meilė ir ramybė yra neapsakoma. Ir kadangi Dievo Dvasia padaro jį didingu, mes sekame juo. Dvasios veikimas leidžia mums jį geriau suprasti. Todėl mums reikia pamaldų, jo Žodis vis labiau mums atskleidžia, koks yra Jėzus. Mes turime teisingus lūkesčius dėl jo. Pasakome jam apie savo žemiškuosius rūpesčius. Bet žinome, kad svarbiausia yra ateitis pas jį. ‚Kas jis toksai?' – Mūsų sielų Jaunikis, kuris netrukus ateis."

Apaštalas išleido į poilsį kunigą Janą Drevnickį, padėkojo už atsidavimą ir ištikimą tarnystę, palinkėjo Dievo globos ir palaimos. Pamaldose dalyvavo ir Kauno NAB bendruomenė.

PETRAS IŠSIGINA JĖZAUS

PAGAL LUKO 22, 24–62T

Jėzus, valgydamas su mokiniais Velykų avinėlį, pasako jiems, kad vienas iš mokinių jį išduos. Mokiniai klausia vieni kitų, kas tai galėtų būti. Kyla ginčas, kuris iš jų galėtų būti laikomas didžiausiu. Jėzus liepia dvylikai apaštalų tarnauti vieni kitiems.

Jėzus taria Petrui: „Štai šėtonas pareikalavo persijoti jus tarsi kviečius. Bet aš meldžiuosi už tave, kad tavasis tikėjimas nesusvyruotų. O tu sugrįžęs stiprink brolius!“ Petras atsako: „Viešpatie, aš pasiruošęs kartu su tavimi eiti ir į kalėjimą, ir į mirtį!“
Bet Jėzus atsako: „Sakau tau, Petrai: dar gaidžiui šiąnakt nepragydus, tu tris kartus išsiginsi mane pažįstąs.“
Po Velykų vakarienės Jėzus eina į Alyvų kalną Getsemanės sode; mokiniai seka paskui jį. Jis pasitraukia šiek tiek į šalį pasimelsti. Mokiniai taip pat turėtų melstis, kad nepakliūtų į pagundą.

Jėzus prašo: „Tėve, jei nori, atimk šitą taurę nuo manęs, tačiau tebūna ne mano, bet tavo valia!“
Angelas ateina ir jį sustiprina. Jėzus meldžiasi dar karščiau. Jis grumiasi su mirtimi. Jo prakaitas pasidaro tarsi tiršto kraujo lašai, varvantys žemėn.
Tada jis atsistoja ir eina pas mokinius. Juos randa iš liūdesio užmigusius. Jėzus juos pažadina ir liepia melstis. Tuo tarpu Judas, vienas iš dvylikos, nusiveda Jėzaus priešininkus į sodą. Jėzus suimamas ir nuvedamas į vyriausiojo kunigo rūmus tardymui. Petras seka jį iš tolo.

Kiemo viduryje žmonės susikūrę ugnį sėdi ratu; Petras atsisėda prie jų. Viena tarnaitė įsižiūri į jį ir sako: „Ir šitas buvo kartu su juo.”
Petras išsigina ir sako: „Moterie, nepažįstu jo.“
Netrukus kažkas kitas, jį pamatęs, taria: „Ir tu esi iš jų.”
Petras vėl viską neigia: „Ką tu, žmogau! Tik jau ne aš.“

Maždaug po valandos dar kažin kas ima atkakliai tvirtinti: „Tikrai šitas buvo su juo! Juk jis galilėjietis.”
Petras trečią kartą neigia: „Žmogau, aš nesuprantu, ką tu sakai.“ Ir tuoj pat, dar jam bekalbant, pragysta gaidys.
Jėzus atsisuka ir pažvelgia į Petrą. Petras atsimena jam pasakytus Jėzaus žodžius: „Dar gaidžiui nepragydus, šiandien tu tris kartus manęs išsiginsi.“
Petras išeina laukan ir karčiai pravirksta.

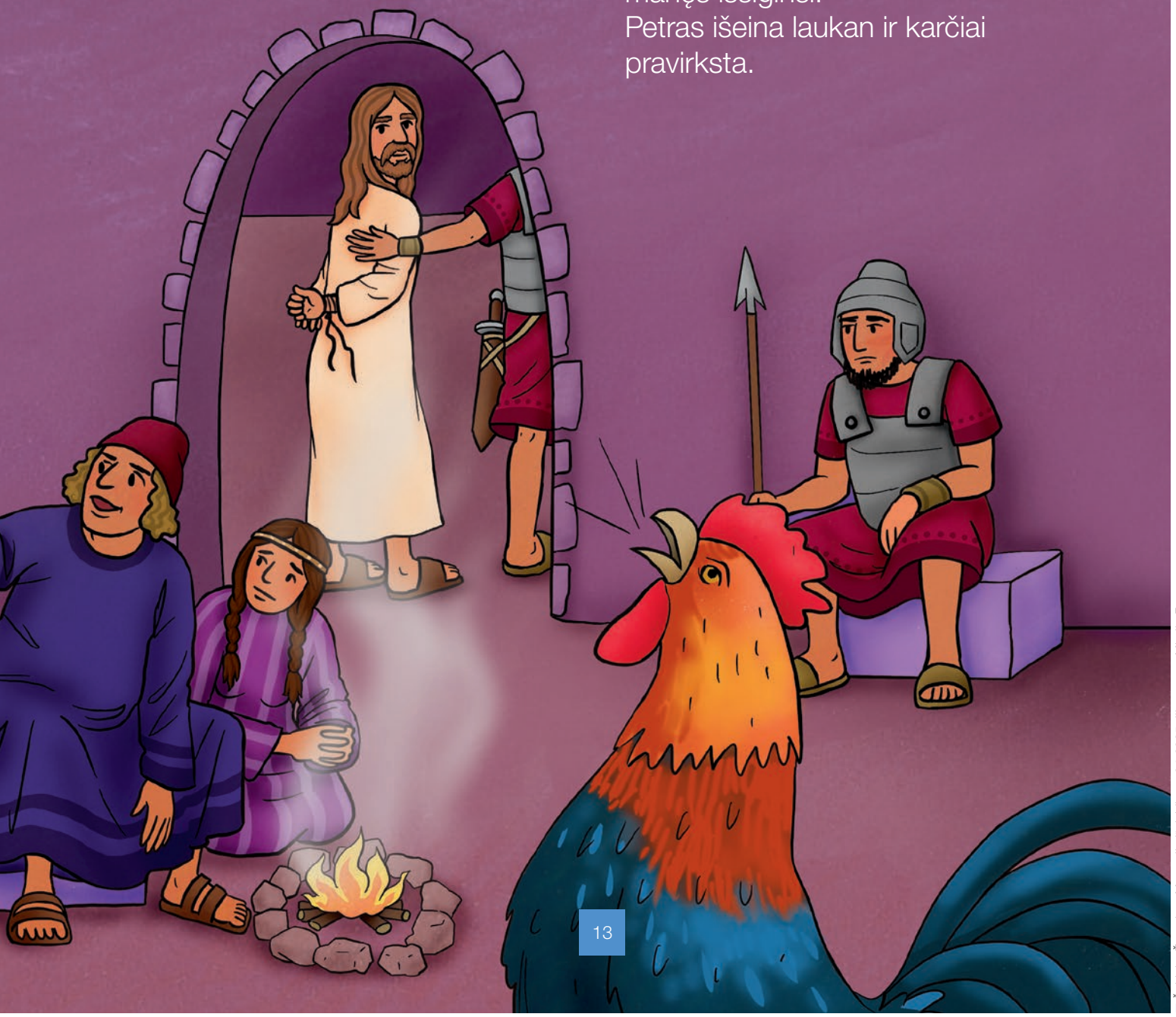

Šaltinis: Žurnalas „Mes vaikai“, leidimas 04 2025; Iliustruota: Mirella Fortunato

SVEČIUOSE PAS ALFREDĄ PARYŽIUJE (PRANCŪZIJA)

Ar žinojote, kad Eifelio bokštą 1889 m. pasaulinei parodai pastatė inžinierius Gustavas Eifelis, norėdamas parodyti, kokio aukščio pastatus galima pastatyti iš geležies? Ir kad Paryžiaus žmonėms iš pradžių bokštas visai nepatiko? Siekdamas 312 metrų aukštį, jis buvo aukščiausias pastatas pasaulyje keturiasdešimt metų. Dar aukštesnis dangoraižis buvo pastatytas tik 1930 m. Niujorke. Šiandien bokštas yra Paryžiaus simbolis. Daug žmonių čia ateina ir fotografuojasi. Kaip ir aš.

Aš esu Alfredas. Gyvenu Pantine, Paryžiaus šiaurės rytiniame priemiestyje. Ši nuotrauka daryta per mano paskutinį gimtadienį. Čia galite matyti, kiek man metų.

Čia matote mane su tėčiu Anthony, mama Katja ir seserimi Daria. Jai treji metai. Dažniausiai gerai sutariame ir mėgstame kartu pajuokauti.

Retkarčiais aplankome muziejus ir žymias Paryžiaus vietas. Pavyzdžiui, čia mane matote Luvre. Muziejus garsėja kieme esančiomis stiklinėmis piramidėmis, kurios taip pat tęsiasi ir į pastato vidų, bei italų menininko Leonardo da Vinci paveikslu „Mona Liza“.

Mmm, skanu! Aš mėgstu blynelius Crêpes. Tikriausiai juos žinote. Bet ar jūs taip pat žinote Croque Monsieur? Tai prancūziškas sumuštinis su sūriu, virtu kumpiu ir bešamelio padažu. Jis kepamas orkaitėje su dar daugiau sūrio. Skanu!

Kalbant apie maistą. Prancūzijoje turime gražią tradiciją: per Trijų Karalių šventę sausio mėnesį valgome apvalų, plokščią tortą „Galette des Rois“, įdarytą migdolų kremu ir maža keramine figūrėle. Kas ją randa savo torto gabalėlyje, tas vienai dienai tampa karaliumi arba karaliene ir gali nešioti popierinę karūną. Šiais metais šventę šventėme kartu su bendruomene.

Kiekvieną sekmadienį su mama ir seserimi einame į pamaldas Paryžiaus centrinėje bendruomenėje. Čia galite matyti įėjimą į bažnyčią. Mano sesuo lanko ikimokyklinę sekmadieninę mokyklą, aš lankau sekmadieninę mokyklą.

Taip pat giedame vaikų chore. Praėjusiais metais koncertavome Advento šventėje.

Aš mokausi trečioje klasėje prancūzų pradinėje mokykloje – École élémentaire. Mano mėgstamiausias dalykas yra geografija, nes mane labai žavi kitos šalys.

Mėgstu piešti. Čia matote mane piešimo pamokoje. Ar jūs taip pat mėgstate tapyti?

Šaltinis: Žurnalas „Mes vaikai“, leidimas 04 2025; Nuotraukos: iš asmeninio archyvo; ChonnieArtwork/stock.adobe

Iliustracijos: Sergii Pavlovskyi/stock.adobe

Ką reiškia išganymas ir atpirkimas

Jėzus Kristus įkūrė savo bažnyčią ir pasiuntė apaštalus, kad žmonėms būtų prieinamas visiškas išganymas. Todėl labai svarbu tinkamai suprasti, kas yra šis išganymas.

Terminas „išganymas“ apima labai skirtingus aspektus. Senajame ir Naujajame Testamentuose kalbama apie išlaisvinimą, išgelbėjimą, išsaugojimą, atleidimą, pergalę ar net atpirkimą. Šis daugiasluoksniškumas taip pat akivaizdus istorijoje, kaip krikščionys, įskaitant ir mūsų bažnyčią, suprato išganymą. Priklausomai nuo gyvenimo laikotarpio ir vietos, jie pabrėžė tą išganymo aspektą, kuris geriausiai atitiko jų lūkesčius. Tas pats fenomenas akivaizdus ir šiandien. Priklausomai nuo situacijos, išganymą pirmiausia suprantame kaip išsivadavimą iš kančios, kaip būdą pabėgti nuo grėsmės arba kaip galimybę vėl pamatyti mylimą žmogų.

Visi šie požiūriai yra pagrįsti ir suprantami. Tačiau niekada neturime pamiršti, kas svarbiausia: Jėzaus Kristaus, mūsų Išganytojo ir Atpirkėjo, valios ir darbo.

Išlaisvinimas ir išsaugojimas

Pagal apibrėžimą, išganymas visada ateina iš Dievo. Dievas įsikišo į Izraelio tautos istoriją, kad išlaisvintų ją iš egiptiečių jungo. Dievo Sūnus atėjo į žemę, kad išlaisvintų mus iš nuodėmės vergijos ir atvertų mums prieigą prie Dievo. Jėzus Kristus vėl ateis, kad vestų išrinktuosius į savo karalystę.

Mūsų bažnyčioje buvo laikotarpių, kai Viešpaties sugrįžimas pirmiausia buvo suprantamas kaip išlaisvinimas ir išsaugojimas:

- Viešpats vėl ateina, kad išvaduotų mus iš kančios;
- jis apsaugos mus nuo didžiojo sielvarto – to nelaimės meto, kai blogis šioje žemėje pasieks savo viršūnę;
- tie, kurie dalyvaus Pirmajame Prisikėlime, neprivalės pasirodyti Dievo akivaizdoje Paskutiniojo Teismo metu.

Kad tikintieji būtų paimti Kristaus sugrįžimo metu, jie buvo raginami priimti sakramentus ir likti ištikimi apaštalų tarnystei.

Ši įžvalga vis dar galioja. Vis dėlto patartina ją vertinti platesniame Evangelijos kontekste. Dėmesys išlaisvinimui ir išsaugojimui kaip vieninteliams aspektams kelia tam tikrą riziką:

- tikintis žmogus gali būti gundomas užsisklęsti nuo išorinio pasaulio – jam svarbu likti ištikimam, kad išvengtų numatomos katastrofos. Žmonių likimai nublanksta antrame plane;
- misionieriškas darbas nebėra motyvuojamas vien tik meile artimui, bet ir noru kuo greičiau išvengti žemiškųjų kančių („...kai bus paženklinta paskutinė siela...“);
- sakramentai gali būti neteisingai suprasti kaip savitiksliai – jų priėmimas garantuoja išganymą;
- gyvenimas žemėje vaizduojamas neigiamai – žemė tėra kančios vieta, iš kurios reikia kuo greičiau ištrūkti.

Amžinas gyvenimas bendrystėje su Dievu

Kai Jėzus Kristus kalbėjo apie išganymą, jis dažnai vartojo terminą „amžinasis gyvenimas“. Amžinasis gyvenimas yra daug daugiau nei nemirtingumas.

Dievas Tėvas, Dievas Sūnus ir Dievas Šventoji Dvasia sukūrė žmogų pagal savo paveikslą ir suteikė jam bendrystę. Žmogus buvo atskirtas nuo šios bendrystės dėl pirmosios nuodėmės. Dievo išganingasis veiksmas siekia įgalinti žmogų vėl užimti savo vietą pas Dievą. Jėzaus pažadėtas amžinasis gyvenimas yra dalyvavimas Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios bendrystėje.

Būti bendrystėje su Dievu nereiškia būti „Dievu“. Dievo karalystėje atpirktieji liks Dievo kūriniais, Dievas visada bus aukščiau visko ir visų. Bet jie gyvens amžinai ir tobuloje darnoje su juo. Jie garbins ir šlovins jį amžinai bei nuolat atras naujus Dievo šlovės aspektus.

Viešpats aiškiai nurodė sąlygas, kurias turime įvykdyti, kad pasiektume amžinąjį gyvenimą: turime tikėti Jėzumi Kristumi, atgimti iš vandens ir Dvasios bei priimti

Kristaus kūną ir kraują. Šios sąlygos yra būtinos, bet nepakankamos. Sakramentų priėmimas suteikia mums galimybę įžengti į amžinąją bendrystę su Dievu; tačiau tai automatiškai negarantuoja mums galutinės prieigos prie jo. Taip pat turime intensyviai ruoštis Jėzaus sugrįžimui. Šis pasiruošimas yra pasišventinimas – tiksliau, leidimas Dievui mus pašventinti. Kai leidžiame Šventajai Dvasiai veikti mumyse, ji mus apvalo, suteikia jėgų atsispirti nuodėmei ir moko atsisakyti to, kas mus skiria nuo Dievo.

Naujosios apaštalų bažnyčios krikščionys nelaukia Viešpaties sugrįžimo vien tam, kad pabėgtų iš šios žemės. Jie nebūtinai savo žemiškąją egzistenciją laiko ašarų pakalne. Jų gyvenimas žemėje yra Dievo jiems suteiktas malonės metas, kad jie per džiaugsmą ir liūdesį galėtų pasiruošti amžinai bendrystei su juo. Jiems pirmasis prisikėlimas yra daug daugiau nei pabėgimas, tai yra užbaigimas!

Bendrystė su Dievu ir žmonėmis

Būti bendrystėje su Dievu reiškia būti pripildytam Dievo gyvybės ir paklusti jo valiai. Dieviškojo gyvenimo esmė yra meilė. Jei norime būti viena su Jėzumi Kristumi, kaip jis yra viena su Tėvu, mumyse turi būti Kristaus meilė.

Naujasis Testamentas aiškiai parodo, kad dieviškasis gyvenimas yra neatsiejamai susijęs su meile artimui. Jėzus artimo meilę vertina taip pat, kaip ir Dievo meilę. Jis meldžiasi už žmonių vienybę. Jis ragina mokinius mylėti ir tarnauti vieni kitiems.

Pasiruošimas gyventi amžinoje bendrystėje su Dievu taip pat reiškia pasiruošimą gyventi bendrystėje su kitais. Patys žmonės nesugeba gyventi harmonijoje vienas su kitu. Pirmiausia jie turi tapti nauju kūriniu Kristuje, pripildytu Dievo meilės ir vedamu Šventosios Dvasios. Tobula žmonių bendrystė bus įmanoma tik Dievo Karalystėje, kai visi bus išlaisvinti iš nuodėmės ir žmogiškojo netobulumo. Bet būtent šiandien turime išmokti gyventi kartu bendrystėje!

Pasiruošimas amžinajam gyvenimui neįmanomas būnant vienam. Tai turi prasmę tik tada, kai vyksta susirinkime tų, kurie siekia amžinosios bendrystės su Dievu.

Pamaldų vaidmuo

Pamaldos užima ypač svarbią vietą tikinčiojo pasiruošime Viešpaties atėjimui.

Dalyvaudamas pamaldose, tikintysis pirmiausia ruošiasi individualiai. Jis stiprina savo asmeninį ryšį su Dievu. Jis stengiasi fiziškai ir protiškai atsiriboti nuo kasdienio gyvenimo, kad galėtų susitikti su Dievu. Šventosios Dvasios įkvėptas pamokslas stiprina jo tikėjimą artėjančiu Jėzaus Kristaus sugrįžimu. Kalbėdamas Viešpaties maldą, tikintysis išreiškia savo troškimą būti bendrystėje su Dievu – „teateinie tavo karalystė, tebūnie tavo valia“. Atleidimo žodis jį išlaisvina iš nuodėmių naštos. Pagarbus dalyvavimas Šventojoje Vakarienėje stiprina jo viltį ir maitina dieviškąją gyvybę, kurią jis gavo atgimdamas.

Dalyvavimas pamaldose taip pat paruošia tikintįjį gyventi šventųjų bendruomenėje Dievo karalystėje. Dalyvaudamas pamaldose, tikintysis parodo, kokią svarbą jis teikia savo santykiui su Dievu: jo noras šlovinti ir garbinti Dievą, poreikis bendrauti su Dievu ir būti su juo yra toks stiprus, kad jis susitinka su žmonėmis, su kuriais kitaip galbūt niekada nebūtų bendravęs.

Be to, susitikimas su mūsų broliais ir seserimis suteikia jam galimybę domėtis kitais ir dalytis jų džiaugsmais bei rūpesčiais. Ir kadangi niekas nėra tobulas, bažnytinis gyvenimas leidžia tikintiesiems išmokti atleisti vieni kitiems, susitaikyti ir įveikti savo skirtumus.

Kai tikintysis ateina į bažnyčią, jis suvokia, kad Dievas visiems dalyvaujantiems sako tą pačią žinią – Dievas naudoja tą patį Žodį, kad sustiprintų tikinčiuosius labai skirtingose situacijose. Šis paprastas pastebėjimas leidžia mums suprasti Evangelijos skelbimo galią ir veiksmingumą. Kartu ir garsiai melsdamiesi „Atleisk mums mūsų nuodėmes“, tikintieji viešai išpažįsta, kad jiems visiems be išimties reikia malonės.

Šventosios Vakarienės sakramento priėmimas yra esminė mūsų pasiruošimo Viešpaties sugrįžimui dalis. Šventoji Vakarienė taip pat yra bendruomeninis valgis: Kristaus bendrystė su tikinčiaisiais, bet taip pat ir tikinčiųjų bendrystė tarpusavyje. Toks Šventosios Vakarienės poveikis atsiskleidžia, kai tikintysis priima pašventintą ostiją iš apaštalo ar jo paskirto tarno rankų bendruomenės akivaizdoje.

Kai kartu švenčiame Šventąją Vakarienę, kiekvienas galime matyti, kad Viešpats visus priima tokiu pačiu būdu, rodo jiems tokią pačią meilę ir duoda jiems lygiai tą patį, ką duoda mums. Ši patirtis yra gražus pasiruošimas Avinėlio vestuvių vakarienei.

Galiausiai reikėtų atkreipti dėmesį, kad pamaldų šventimui paprastai reikalingas keleto tikinčiųjų – pamaldų vedančiojo ir patarnaujančiųjų, choro giesmininkų, vargonininkų, atsakingųjų už pasitikimą, altoriaus puošimą ir tvarkymą bei kt. – bendradarbiavimas. Šis bendradarbiavimas yra taip pat puiki proga išmokti gyventi kartu.

IŠVADA: kai Viešpats sugrįš, jis pasiims mus pas save. Išsivadavę iš nuodėmės ir jos pasekmių, gyvensime tobuloje bendrystėje su Dievu Tėvu, Sūnumi ir Šventąja Dvasia. Taip pat būsime tobuloje bendrystėje vieni su kitais.

Pasiruošimas Viešpaties sugrįžimui reiškia bendrystės palaikymą su Dievu ir vienų su kitais. Dalyvavimas pamaldose yra ypač svarbus šiame pasiruošime.

Virtualios pamaldos teikia neabejotiną naudą, tačiau jos neturi tokio paties išganomojo poveikio kaip asmeniškas dalyvavimas pamaldose. Bendrystės patirtis yra esminė Nuotakos pasiruošimo dalis.

Taip pat pašventintos ostijos priėmimas nedalyvaujant kunigui ir bendruomenei negali turėti tokio paties išganomojo poveikio kaip Šventosios Vakarienės šventimas bendruomenėje.

Todėl laikau savo pareiga iškilmingai priminti visiems Naujosios apaštalų bažnyčios tikintiesiems: dalyvavimas pamaldose yra esminė mūsų pasiruošimo Jėzaus sugrįžimui dalis. Sąmoningas ir reguliarus vengimas lankytis pamaldose, kai galėtume ten nuvykti, gali pakenkti mūsų išganymui.

Leidykla
Leidėjas: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Ciurichas/Šveicarija
Leidykla Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Noi-Izenburgas/Vokietija
Redaktorius: Simon Heiniger

Apžvalga

06.07.2025	Lozana (Šveicarija)
20.07.2025	Kinšasa (Kongo DR)
22.07.2025	Mbanza Ngungu (Kongo DR)
25.07.2025	Boja (Kongo DR)
27.07.2025	Mbuži Majis (Kongo DR)
08.08.2025	Uagadugu (Burkina Fasas)
10.08.2025	Niamėjus (Nigeris)
24.08.2025	Tirana (Albanija)
21.09.2025	Paryžius (Prancūzija)
03.10.2025	bus patikslinta, kuriame mieste (Gabonas)
05.10.2025	bus patikslinta, kuriame mieste (Kamerūnas)
12.10.2025	bus patikslinta, kuriame mieste (Vokietija)
19.10.2025	Kičeneris (Kanada)

New Apostolic Church
International